

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

The Provincial
Library
City
Winnipeg, Man., Canada.

рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК IX.

Ч. 78 (974).

ЧЕТВЕР, 30. ЧЕРВНЯ 1927.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, JUNE 30th, 1927.

No. 78 (974).

VOL. IX.

Тов. Яків Пенер одержав 2,005 голосів-одинок

Є ВОСЬМИМ З РЯДУ СЕРЕД ПЕРШИХ ДЕСЯТЬОХ КАНДИДАТІВ.

Кандидат Комуністичної Партії Канади має шанс бути вибраним до провінціального парламенту.

НА ПРОВІНЦІ ВІДНЕСЛА ПОБІДУ ПРОГРЕСИВНА ПАРТІЯ.

Під час манітобських провінціальних виборів, що відбулися у вівторок 28. червня, кандидат Комуністичної Партії тов. Яків Пенер у Вінніпегу одержав 2,005 голосів (одинок) і є вигляди, що він буде вибраний послом до провінціального парламенту. Тов. Пенер є восьмим з ряду кандидатом щодо числа голосів, а всіх послів вибирається десять. Є два кандидати між десятком першими, що мають менше голосів (одинок) від нього, і хоч при розподіленні голосів вони можуть дістати більше двійок і трійок, як тов. Пенер, все ж таки є шанси на вибір комуністичного кандидата.

З десятих кандидатів у Вінніпегу, що мають найбільше число голосів, є 3 консервативних, 2 з Незалежної Партії Праці, 2 урядових (прогресивних), 1 ліберальний, 1 комуністичний і 1 незалежний ("мокрий").

Потрібну квоту голосів має лише двох кандидатів — консерватист Гейг і провідник лібералів Робсон. Вони вважаються вже вибраними. Решта кандидатів будуть проголошені вибраними після розподілення голосів (двійок, трійок і т. д.) тих кандидатів, що будуть висхідні.

З провінції, коли писемо ці рядки, також нема ще повного вислідку виборів. Однак є вигляди, що уряд Брекена буде мати окол 28 послів зпоза Вінніпегу і тим самим він має запевнену більшість у новому парламенті. Консерватисти виберуть на провінції окол 11 послів, а ліберали 4. Разом з вінніпегськими послами вони будуть мати: уряд 30, консерватисти 13, ліберали 5. Незалежна Партія Праці буде мати в новому парламенті 3 або 4 послів.

У ПРИНС ЕДВАРД АЙЛЕНД ВІДНЕСЛИ ПОБІДУ ЛІБЕРАЛИ.

Ліберальна партія має 24 послів, а консервативна 6; головною справою у виборах була справа прогібіції.

ШАРЛОТТІВН, 27. червня. — В суботу відбулися в Принс Едвард Айленд провінціальні вибори, в яких віднесла побіду ліберальна партія, вибравши 24 послів на всіх 30. Оставших 6 послів вибрала консервативна партія, яка є тепер при владі. Таким чином консервативний уряд на чолі з прем'єром Дж. Д. Стюартом є повалений і до влади прийдуть ліберали.

Головною справою у виборчій кампанії була справа гарячих напівків. Ліберали стояли за задержанням теперішнього прогібіційного закону, а консерватисти були за урядовою контролею продажі лікерів. Прем'єр Стюарт пропонував ухвалити закон, який дозволяв би на продаж гарячих напівків для кваліфікованих осіб у державних склепах.

Провідником лібералів є А. С. Сондерс і він буде покликаний скласти новий уряд. Під час виборів у 1923 році консерватисти вибрали були 25 послів. Тепер вони зійшли до шістьох місць у парламенті, а їх провідник, прем'єр Стюарт, виїшов більшістю лише 11 за задержанням теперішнього

году.

ПРИВІТАННЯ НА ВСЕКИТАЙСЬКИЙ КОНГРЕС ТРЕЙД-ЮНІЙ.

ГАНЧОВ, 22. червня. — На першу сесію Всекитайського Трейд-Юніонного Конгресу наспіли привітання від М. Лозовського в імені Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів, Н. Роя, представника Комуністичного Інтернаціоналу, та представників Кумінтану, націоналістичного уряду, центрального комітету Китайської Комуністичної Молоді, політичного департаменту армії, селян і студентів, піонерських організацій та інших.

Головними точками на денному порядку конгресу є звіти націоналістичного уряду, центрального комітету Кумінтану, доповіді про світове робітничче положення і китайський робітниччий рух, ревізія статута конгресу виборів Всекитай-

ської Федерації Праці та організаційні питання.

Сподіється, що конгрес закінчиться 30. червня.

ГАНЧОВ, 22. червня. — Звідомлення з Ченчова кажуть, що націоналістичні війська дали перехідять Жовту ріку й займають провінцію Чіглі.

Організують протияпонський бойкот.

ШАНГАЙ, 22. червня. — Тут піднято кроки для організування антияпонського бойкоту у відплату за висадження японських військ у провінції Шантун.

Звідомлення з інших міст кажуть, що такі приготування робляться по цілій долині ріки Янцзи.

ЗБЛИЖАЄТЬСЯ ДЕНЬ СТРАЧЕННЯ ДЛЯ САККА Й ВАНЗЕТІ.

Якщо губернатор не вмішався в справу, то засуджених мали перевезти до смертного дому стейтової в'язниці.

БОСТОН, Мас., 28. червня. — Назначив дорадчий комітет з трох людей в зв'язку з перегляданням справи. До комітету увійшли проф. А. Лоренс Ловел, президент Гарвардського університету, проф. Семюел В. Стреттон, президент Масачусетського Технологічного Інституту, та бувший суддя Роберт Грент.

Однак дорадчий комітет не зібрався ще, щоб організуватися формально, і з тої причини симпатії Сакка й Ванзеті є пересвідчені, що губернатор дасть розпорядження відкласти виконання смертних прилюдних.

Недавно губернатор Фулер

ЗРАДНИК ЧАН КАЙ-ШІ ПЕРЕХВАЛЮЄТЬСЯ ВБИТИ БОРОДИНА.

ШАНГАЙ, 27. червня. — Генерал Чан Кай-Ші, зрадник китайської революції, який хвалився колись, що відрубав голову Чан Ці-Лінові, а тепер веде з ним перетракти, заявив кореспонденту американської пресої, що має намір убити Михайла Бородину, дорадника китайського революційного уряду в Ганкові. Бородин не буде довго жити, сказав бундючо Чан Кай-Ші. На замітку кореспондента: що він може вийти до Радянського Союзу, генерал сказав, що Бородин ніколи не дістанеться туди живий.

Далі Чан Кай-Ші заявив: "Навіть у що хвилю пильні очі слідкують за ним (Бородином). Мені відомий кожний рух, що він зробить, кожний вчинок, що він виконає".

ВІСТИ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

БУДІВНИЦТВО НА ДНІПРЕЛЬСТАНІ.

На місці тимчасового робітничого селища на правому березі Дніпра нині будується 27 будинків для гуртожитків і 18 двохквартирних будинків. За повідомленням інженера Ротерта цього року буде побудовано на обох берегах Дніпра 70 гуртожитків і 120 двохквартирних будинків.

Почала працювати тимчасова силова станція могутністю на 75 кілських сил.

НАУКОВА ПОДРОЖ НА ДНІПРЕЛЬСТАН.

На Дніпребльстан виїхала наукова експедиція Академії Наук на чолі з проф. Еварицьким. До складу експедиції увійшли представники Головна-уки, Всеукраїнського Археологічного Комітету, Етнографічної комісії ВУАН та інші. Експедиція опрацює п'ятирічний план науково-археологічних досліджень в історичних місцевостях району Дніпребльстану.

Експедиція виїхала Дніпром на дубках, проїде через порог, де буде сфотографовано найцікавіші краєвиди місцевості, кургани тощо.

ВИПУСК ХУДОЖНЬОГО ІНСТИТУТУ В КИЇВІ.

Київський Художній Інститут, ця перша українська радянська академія мистецтв, випускає весняної сесії ц. р. 13 молодих художників образ-

творчого мистецтва і 5 художників-архітектів, яких допущено до прилюдної оборони дипломних праць після того, як вони виконали належні курсові роботи і навчальний план. Випуск нинішньої весни можна вважати першим випуск Художнього Інституту взагалі, принаймні на мalarському факультеті. Інститут в цілому вперше передає державі і суспільству організовану і компактно 18 душ художнього молодняка.

З 13 мalarів 6 душ з ухилом до монументального мalarства, 6 душ станковистів, 1 — з театрального мalarства і 1 з графіки. Серед них маємо кілька художників, що вже звернули на себе увагу критики на останніх виставках АРМУ в Києві і Харкові (Шехтман, Липківський, Рокицький, Рубан), на осінній виставці рисунку й графіки в Києві (Ільвікін, Жданко).

ПОМЕР КОМПОЗИТОР ДЕМУЦЬКИЙ.

5. червня помер відомий український музичний діяч, етнограф і систематизатор народних пісень композитор Демуцький. Музично-етнографічну роботу Демуцький почав ще 14-літнім юнаком. За весь час свого життя Демуцький записав понад 1,000 українських пісень, частину їх видано в 9-ох збірках.

Віноводьте передплату на "Укр. Робітничі Вісти"!

КІЛЬКО ГОЛОСІВ ДІСТАЛИ КАНДИДАТИ У ВІННІПЕГУ.

Кандидати у Вінніпегу дістали таке число голосів (одинок):

Гейг (кон.)	4820
Робсон (ліб.)	4655
Еванс (кон.)	4283
Квін (роб.)	3911
Меджор (прог.)	3539
Фармер (роб.)	3379
Монтгомері (прог.)	2161
Пенер (ком.)	2005
Давис (нез.)	1970
Тобіас (кон.)	1575
Борит (прог.)	1516
Роджерс (ліб.)	1508
Айвенс (роб.)	1473
Ліндал (ліб.)	1333
Кемерон (ліб.)	1230
Стейнкопф (прог.)	1217
Мейбенк (ліб.)	1163
Мур (нез.)	1152
Гонт (кон.)	1086
Картрайт (роб.)	1015
Дорвард (роб.)	989
Гилеспі (кон.)	952
Сендзяк (нез.)	770
Меклін (ліб.)	720
Джеймс (роб.)	555

Кандидати зазначені "роб." є кандидатами Незалежної Партії Праці.

ФАШІСТИ І КОМУНІСТИ БИЛИСЯ В ПАРКУ.

ЛОНДОН, 26. червня. — У Гайд парку прийшло сьогодні до боротьби на кулаки між британськими фашістами і комуністами. В другій частині парку багато тисяч трейд-юніоністів влаштували велику демонстрацію проти антирейд-юніонного законопроекту.

АМЕРИКАНЦІ ПОЛЕТЯТЬ ДО РАД. СОЮЗУ.

МАРІЕНБАРД, Чехословаччина, 27. червня. — Клаєнс Чемберлін і Чарлс Левін, американські летуни, що переділеті аеропланом з Нью Йорку до Німеччини, віділетіли сьогодні рано до Варшави. Уважають, що з Варшави вони відвідають Радянський Союз.

ШТРЕСЕМАН ОДЕРЖАВ ВОТУМ ДОВІРЯ.

БЕРЛІН, 24. червня. — Помімо песимістичного звіту про останню сесію ради Ліги Націй, який зложив у парламенті міністер закордонних справ Штрессман, більшість послів не віднесла до нього неприхильно. Парламент висловив Штрессманові вотум довіри такою більшістю голосів, якої він ще ніколи передтим не одержав. Комуністи голосували проти вотуму довіри.

БОЖЕВІЛЬНИЙ СТРИЛЯВ ДО РАД. УРЯДНИКА.

МОСКВА, 28. червня. — Чоловік, що стріляв вчора з револьвера до М. Орлова, голови московського департаменту військового трибуналу, був розпізнаний як бувший урядник воєнного департаменту на імя Бенкендорф.

Радянська пресова агенція Тарс каже, що Бенкендорф хотів убити Орлова в тій вірі, що він був відповідальний за засудження його, Бенкендорфа, на 30 місяців в'язниці, яку він недавно відсидів. Кажуть, що Бенкендорф є умово хорий.

Орлов був ранений, але стан його здоров'я не є гіршим.

РОСПРАВА ПРОТИ БОРИСА КОВЦЕДИ БУЛА ОДНОСТОРОНННА.

А. П. Розенгольц каже, що промова прокуратора була обороною і моральним виправданням убійника.

МОСКВА, 23. червня. — Росці в його злочині. Промова прокуратора, каже Розенгольц, була обороною і моральним виправданням убійника. Прокуратор зробив кілька гострих випадів проти Радянського Союзу і голова трибуналу дозволив на ці напади. Вирок був найлагідніший, який надзвичайний трибунал міг винести. Цілу розправу Розенгольц вважає як заохочування до дальшої терористичної діяльності монархістичних організацій, що знайшли все, що міг, щоб заховати притулок в польській території.

Суд зробив все, щоб затіати жерело фондів, за які Ковцеди купив револьвер, яким убив Войкова. Суд зробив також чини організації, що знайшли все, що міг, щоб заховати притулок в польській території.

РЕКОМЕНДАЦІЯ ВИКЛЮЧИТИ ТРОЦЬКОГО І ЗІНОВЕВА З Ц. К.

Центральна Контрольна Комісія В.К.П. рекомендує виключення за вперте порушення партійної дисципліни.

МОСКВА, 26. червня. — Центральною Контрольною Комісією Всесоюзної Комуністичної Партії вислана рекомендація, щоб виключити з Центральної Комітету партії Льва Троцького і Григорія Зіновєва.

Як причину рекомендації виключення подається це, що Троцький і Зіновєв цілком знущалися свої приречення, що застановлять фракційну боротьбу в партії.

Рекомендація мусить бути спільно одобрена Центральним Комітетом і Центральною Контрольною Комісією та потверджена партійним конгресом, що збереться в листопаді. В рекомендації наводяться часті випадки Троцького і Зіновєва проти партійної дисципліни. Між иншим там сказано: "Через чотири роки партія виказала найбільшу терпелість і поблажливість у цій справі і постійно остерігала їх обох. Опозиційні робітники, ведені Троцьким і Зіновєвом, використовували кожну трудність, що стрічала соціалістичне будівництво, для завдання удару партійній єдності. "В останніх часах опозиційна група сконцентрувала свій атак на внутрішні положення Радянського Союзу і на частинну невдачу китайської революції. Їх відповіддю на зростаючу небезпеку війни була декларация, що розбивала працю партії для змобілізування мас проти війни і скріплення оборони проти неї".

РІЖНІ ВІСТИ

ГЛІНКА СТАВ ГОЛОВОЮ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ВАШИНГТОН, 22. червня. — Професор К. Д. Глінка, директор рильничої експериментальної станції в Ленінграді, був сьогодні вибраний головою міжнародної конференції земельної науки, зложеної з делегатів з 30 країн.

Є це перший раз від часу революції 1917 року, що Росіянин зівав вибраною головою великої міжнародної організації. Делегати відіять сьогодні вечором з Вашингтону на обідку по Злучених Державах і Канаді.

У ЛЬВОВІ ЗАКРИТО ЧАСОПИС "СВІТЛО".

Поліційній владі знову не подобалося "Світло". Вона перевела строгу ревізію в льокалі редакції і адміністрації, а крім цього в приватних помешканнях редакторів. Арештовано чотирох редакторів, а саме Василя Коссака, Огоновського, Стасюка й Хабу. Домівку редакції поліція опечатала.

АРЕШТУВАННЯ КОМУНІСТІВ У ЛЬВОВІ.

Львівська польська преса доносить, що на днях поліція влаштувала на засідання львівських комуністів, яке відбувалося на вільному повітрі на Богданівці, передмісті Львова. Всіх учасників арештовано.

СТУДЕНТИ З АМЕРИКИ ВИЇХАЛИ ДО С.Р.С.

Дня 15. червня з Нью Йорку виїхало до Ленінграду 100 студентів американських університетів і колегій. Прогулять студентів виїде з Ленінграду до ріжних міст з метою обслування промислу, рільництва, освіти й політики. Деякі з них повернуть до Злучених Держав через Китай і Філіппіни. Минулого року їздило з такою прогулянкою тільки 8 студентів.

ПРОГНОНО 20 "ДВОРЯН".

ФРУНЗЕ, С.Р.С., 27. червня. — За бувші царські звязки арештовано і прогнано з краю 20 так званих кіргізьких дворян, а їх майно, включаючи 20,000 овець, сконфісковано.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Риб. Домі, на розі вулиць Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Манітоба.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПЕРЕКЛАД "АЗБУКУ КОМУНІЗМУ".

Поганих інформаторів мають різні протиробітничі організації та їх лідери серед своїх українських побратимів в Канаді. Користи від тих інформаторів, як від бика молока. І ті самі інформатори в додаток ще й такі посколобі, що на шпальтах власних газет викривають свою глупоту.

В "Канадійському Українці" з 25. червня читаємо, що якийсь Абрам Касгрейн виступив 7. червня в Монреалі на з'їзді католицької жіночої ліги й повідомив, що в Канаді "діти чужинського походження, що перешли бути католиками, учаться явно комунізму від большевицьких учителів".

Абрам Касгрейн "знає про це добре", бо минулої зими він відбув подорож по Канаді й достойно про це доповідав. Навіть про число шкіл і дітей, що до них вчаються — доповідав: "є около 40 тих революційних шкіл, до яких ходить около 2,000 дітей і число їх стало зростає".

Найстрашніше якраз те, що "число їх стало зростає". Ну, а чого в тих школах навчають? Неймовірних страхіт — навчають. А яких в тих школах підручників вживають? А якої страшиної азбуки в тих школах вчать? В тих школах вчать... "Азбуку Комунизму".

Чули, ви читачу, про таку "азбуку" для дитячих шкіл? Написали її спеціально українською мовою для чужинських початкових шкіл (для дітей першої класи) Бухарін і Преображенський, Росіяне. Знаменита "азбука", Жаль тільки, що видана вона лише в українській мові...

Але Касгрейн заявляє, що "Минулого року я переклав офіційну большевицьку книжку, уложени для ужитку учителів та агітаторів. Вона називається "Азбука Комунизму" і є надрукована в українській мові та є в продаж в Монреалі".

Уявіть, тепер собі, скільки то праці доклав даремнісінько Касгрейн, щоб перекласти з української мови на англійську "Азбуку Комунизму". Певно українську мову мусів спеціально для цього вивчати, або оплачувати спеціальних перекладачів, може своїх таки інформаторів. А вистарчило-б було тільки звернутися до якоїбудь англійської робітничої друкарні й купити ту саму "Азбуку Комунизму" в англійській мові. І азбука ця видана не для малих чужинських дітей, навіть не для великих дітей типу йолупутих інформаторів Касгрейна. Видана вона для людей розумних, очитаних, для робітництва, щоб освідомлялося класово.

Що вже дивуватися, що десь там в таухоу румунському містечку суддя наказав сігуранці арештувати Карла Маркса за написання "Комуністичного Маніфесту", що йому приніс його також добровільний поборник перекладач, коли в культурному осередку Канади конвенція католицької жіночої ліги, вислухавши доклад Касгрейна про страшу "азбуку" — ухвалила резолюцію "щоб правительство позамикало большевицькі школи в Канаді й депортувало учителів".

Ні, в такий спосіб "большевицький небезпечі" не зарадиш й суспільства нещася. Краще було-б для населення Канади, коли-б уряд зважав умовий стан тих людей, що уважають "Азбуку Комунизму" — азбукою для чужинських дитячих шкіл та депортував їх хоч на якийсь час до... Брендону.

РЕАКЦІЙНІ РОБІТНИЧІ ЛІДЕРИ НА ДОПОМОГУ КАПІТАЛІСТАМ.

В Англії, де консервативний уряд Болдвина веде наступ на організоване в трейд-юніях робітництво, реакційні лідери з цих трейд-юній рушили на допомогу уряду. Вони розпочинають кампанію за зорганізуванням нового Трейд-Юнійного Конгресу, що несеб нічого спільного з політикою, ні з Партиєю Праці. На чолі цього руху стоїть Френк Годжес, бувший секретар міжнародної майнерської федерації. Будучи сам Англієцем, він так розумів тою міжнародною майнерською федерацією, що вона не тільки не дає ніякої фінансової підтримки страйкувальним минулого року англійським майнерам, але ще й допущив, що майнери Франції, Німеччини, Бельгії, Польщі, що належать до тієї федерації, добували вугіль, постанали його до Англії та в такий спосіб допомогли англійським капіталістам здолати страйк майнерів.

Нині англійська капіталістична преса дуже радіє, що Годжес починає кампанію за розбиттям англійських трейд-юній. Це дуже тепер на руку капіталістам. Їх преса доказує вже, що трейд-юнійні лідери занедбують робітничі справи, віддаючись політиці та дбаючи лише про міністерські крісла.

З розпочаттям кампанії Годжеса, капіталістична преса розпочала новий атак на провідників англійських майнерів А. Дж. Кука. Як на візирі, що політика шкідлива для трейд-юній, капіталістична преса каже, що колишній завіздорювач юній, провідником якої є "райт-гонорейба" Дж. Г. Томас, мав у своїй касі коло п'ять мільйонів доларів, а тепер немає нічого та ще й членство її дуже зменшилося.

Це правда. Тільки капіталістична преса забула сказати, яку політику провадив і провадить цей "райт-гонорейба". Томас був міністром для колоній в уряді МекДоналда. Томас найбільше спричинився до розбиття генерального страйку минулого року, з плачем благаючи робітників вернутись до праці без ніякої угоди. Тому то його юній найбільше потерпіла, бо пани викидали завіздорювачів з роботи без ніякого опору з боку Томаса. А наслідок був той, що членство масово почало покидати юнію. Якого чорта робітник належав до юнії, коли та юнія не вшановується за ним, як капіталіст викидає його з роботи?

Що-ж до політики, то політика політиці не рівна. Коли провадити політику на руку капіталістам, то така політика шкідлива робітництву. І навпаки, можна й треба провадити таку

політику, яка була-б на шкоду визискувачам, а на користь робітникам. Тоді робітничі організації стоять на висоті свого завдання, не тратимуть членів і матимуть гроші.

Не брати путі в руки тільки тому, що нею бють організованих робітників, це значить лишити її на сталю в руках катів. Ні, вирвати пугу з рук катів та їх агентів і обернути її проти них — ось яка повинна бути політика робітників.

ЧОРТОВЕ КОЛЕСО.

"... Ні, одна тільки є правда, це правда нещастя до старого світа. Одина". М. Горький.

Цей ноці спіймав я англійське радіо... з Лондону. Напочатку свистіло, скрипіло і тайними шифрами, а потім прилетіла музика божественного темпу — останнього танку Європи.

Лондон веселиться. Лейдс плещуть нигерським танцюристам, лорди будять заснулу кров вимираючих аристократичних родин. Лондон по ефіру кричить на цілий світ:

— Гало!... Нам весело! Гало, ми п'ємо! у фокстроті!

В Китаю в той час ранок. На вулицях Шангаю вилазять з-під своїх возів рикши (китайські робітники, що заміняють собою коней); 3 англійського панцирника в ранніх проміннях сонця блищать холодним вогнем тяжкі ший гармат.

Зітхає порт. До вулиць на великі океанські пароплави біжать китайські "куай" (робітники-вантажники). Вони носять на своїх спинах пакунки з опієм. Видаюють на китайську землю отруту для своєї нації, чортячий наркотик.

Десь в темних притонах китайських вулиць на нарах лежать білі люди, з затверділими губами, їх пальці на руках розчепірені й витягнені...

Скільки людей в Китаю курять опієм? Скільки? Десять літ назад статистика казала: від 30 до 40 процент населення.

Англіські капіталісти сміються в газетах і заперівають світ, що опієм в Китаю вживає лише від 3 до 4 проценти населення.

Коли в Лондоні танцюють фокстрот — в Китаю в той час ранок. Гудки фабричні на чужинських концесіях будять тоді китайських робітників до праці за шкляну чаю й за солену рибу.

Лондон по радіо: — Гало!... Гало, ми п'ємо! Розуміється, не від опію.

Вирощують опієм Індуси. Англіські капіталісти продають опієм Китайцям... Торговлю цю в Китаю охороняють гармати військових пароплавів.

Нинішній ранок приніс в англійські банки багато нових фунтів стерлінгів. Вони поливають з Шангаю до Лондону Лейдс будуть складати величезні посяги й купувати гарних женихів та казати:

— Нам весело. Нам дуже весело... Ми танцюємо.

На британському острові мільйони маси пролетаріату придушені "демократичним" режимом консервативного уряду й новими проти-трейд-юнійніми законами.

Парламент проектує ще новіші закони. Буржуазія спритно й хитро купує робітничих лідерів.

МекДоналд ізиди до лордів на обід в подарованому йому мільйонером автомобілі.

В робітничих дільничих сумно. Там глухо й темно. Там накопичується ненависть... але нині імперіалізм святкує перемогу.

Чому-ж Лондоні не кричати-б:

— Гало, гало! Нам весело! Нам дуже весело! Ми танцюємо!...

Я довго слухав лондонське радіо, аж поки не почув: "На добраніч".

Над Темзою ніч і туман. Лондон засипає. А Китай встає — бо коли в Лондоні кажуть "на добраніч", тоді в Китаю встають... А в Індії на опіюмових плантаціях мільйони кольорових рабів пражать на сонці...

Свистять гайки наглядачів... А банки підраховують нові мільйони.

А над шестою частиною земної кулі в той час сходить ранній п'ятираменна зоря й пригладує всім, всім, що світлонок волі близько.

За Н. Позовієм підпис

Волінець.

КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ УСТАЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОПИСУ.

Конференція в справі усталення українського правопису закінчила 3. червня в Харкові свою роботу.

Останнє засідання конференції розглянуло пропозиції спеціально обраної комісії, що мала додати підсумки ріжних змін до проекту правопису, звести розбіжні думки в окремих питаннях, погодити окремі протиріччя, що виникли в процесі дебатов на конференції.

Зараз ще не можна подати більш-менш вичерпуючого огляду всіх постанов конференції, бо немає ще остаточної їх редакції, але слід вказати на ті принципи постанови, що їх останнє засідання ухвалило.

Постанови ці торкаються перерішення попередніх ухвал в найбільш дискусійних питаннях.

Як і раніш повідомлялося, в процесі своєї роботи, конференція ухвалила викинути з українського алфавіту апостроф й запровадити нові літери для звуків "дж", "дз". Така постанова мала за собою випадкову більшість; на останньому засіданні конференції було порушено питання про перегляд постанов.

Що до апострофу — ухвалено було його викинути.

Потім пішло багато ріжних винятків і кінець-кінцем багато слів знову пропонувався до апострофу. Ці винятки настільки ускладнювали справу, що виник сумнів в доцільності попередньої постанови про скасування апострофу.

Отже конференція переглянула це питання, змінила попередню свою постанову й апостроф в українському алфавіті поки що лишився.

Далі ухвалено було запровадити нові літери для звуків "дж" і "дз". В цьому питанні було багато пропозицій, які ми-ж саме літерами передавати ці звуки. Зійшлися були на тому, що "дж" передавати латинським "J", а "дз" — "Z".

Це так само ухвалено незначною більшістю. Тим-то на останньому засіданні знову порушено питання про перегляд постанови. Мотиви для перегляду були такі: питання про аффрикати ("дж" й "дз") у нас ще досить науково обгрунтовано. Запровадження нових літер викликає багато ускладнень як технічно-друкарського характеру, так і навчального.

Це питання недостатньо обговорено в попередній дискусії. Конференція зважала ці досить поважні мотиви й переважно більшістю скасувала попередню постанову конференції. Вирішено нових літер для "дж" й "дз" не запроваджувати.

Що до 3-го кардинального питання, яке притягло до себе багато уваги підчас дискусії про український правопис і на самій конференції, а саме про "і" чи "и" в чужих словах, конференція в основному лишила на засадах проекту.

От що можна відмітити головного в роботі правописної конференції. Загалом кажучи вона дала досить багатий матеріал для президії правописної комісії.

комісії.

Президія має в як найкоротший термін систематизувати усі пропозиції конференції, остаточно його зредувати й поширити до загального вжитку український правопис, обговорений, усталений і затверджений Раднаркомом, як обов'язковий для всіх.

На своєму останньому засіданні конференція заслухала привітання від представника трудящих Закарпатської України, комуніста посла в чеському парламенті тов. Мондока Івана.

"Впорядкування українського правопису — сказав товариш Мондока, — це тільки етап на шляху культурного, а далі й політичного об'єднання українського народу під прапором вільної Української Радянської Соціалістичної Республіки. Українські трудящі маси Закарпаття на чолі з компартією в тяжкій і невпинній класовій боротьбі з капіталістичним ладом збудували до національного життя. Найкращою запорукою, що наше відродження не зупиниться на півдорозі, є те, що ми йдемо під прапором комуністичної партії. Все, що ви тут ухвалили, буде і для нас надзвичайним культурним придбанням, буде для нас зброєю в боротьбі за політичне, соціальне та національне визволення."

Від Українців Західної України виступив акад. Студинський. В своїй короткій промові він зазначив, що з моментом застосування Української Соціалістичної Радянської Республіки, Велика Україна є єдиним лемонтом для відродження української нації. "Наші піємонт, заявляє акад. Студинський, тепер тут, де плыве вільне українське слово, де кується нова українська культура. Від імени робітників пера, організованих у науковому т-ві ім. Шевченка, заявляю щире подяку за братерську увагу, яку виявив до нас Народний Комісаріат, Освіти УСРР".

Закриваючи роботу конференції з промовою виступив тов. Скрипник. "Тепер, т-во, всі питання щодо українського правопису ми вирішили, або дали відповідний напрям до їх остаточного вирішення. Протягом 10-ти днів ми провели величезну культурну роботу. Ми розв'язали питання, що його на протязі всієї історії українського народу не змогли вирішити ніякі політичні течії, що боролися за вплив на українські трудящі маси. Ми мали змогу вирішити це питання лише під керівництвом пролетаріату, що здобувши владу, застосував Українську Соціалістичну Радянську Республіку. Наслідки нашої роботи — наші постанови — мають тепер силу авторитету для суспільної думки, для наукових робітників. Вітаю вас, товариші, з закінченням одної з найважливіших і напружених робіт на шляху будівництва нової соціалістичної культури. Хай живе Українська Соціалістична Радянська Республіка. Хай живе українська культура. Хай живе об'єднання української культури на всіх українських землях під проводом пролетарської класи".

Конференція гучними оплесками вкрила промову т. Скрипника і закінчилася під спів "Інтернаціоналу" та "Заповіту".

У ПОТЯЗІ, ПІД ЛОНДОНОМ.

(Нині подаємо цікавий нарис відомого англійського робітничого журналіста-літератора Едмунда Вилмера про те, як то в часі наїзду на радянське торговельне представництво в Лондоні точилися балачки в потягах.)

Потяг, що вирушає в годині 8.15 до Лондон-Бриджу, стояв під паром. Люкомотив павів, і з нього стрічала голова машиніста, що вичікуючи-дивився на п'ятформу, де годувний кондуктор одним оком позирав на вокзальний годинник, а другим — на вокзальні двері, звідки все ще вобіляло спізнє пасажирів. По вагонах сиділи вже, зручно розмістившись у кутках, гарно одягнені містери, що заглибились у читання своїх газет.

Цей потяг відходить-що-ранку в годині 8.15 із стайї Гемптон-Корт і привозить добуру вантату до англійської столиці. Спочатку в ньому завжди досить вільних місць, бо вагонні наповнюються геть пізніше. Тим-то найкращі місця раз-раз достаються "солодним" та заможним громадянам з Гемптон-Корту та суміжних стайї.

Ось промайнула здовж п'ятформи останні пасажирів й енергійно повідчили двері в вагонах. Зелений прапорчик кондуктора майнув в повітрі і пронизливий свист звістив рушати. Потяг повільно вийшов з стайї, помаху прискорив ходу й нарешті хутко побіг, під гарним раннім сонцем, вогник від роси весняним краєвидом.

Гемптон-Корт, це дуже вишановане передмістя Лондону. Ніколи фабрична копіль не займає його неба Гемптон-Кортового. Промисловість вигнано з його терену, і запахи якихось цукерень чи миловажень не ображають його рафінованого носа. Єдине, що шукає в його чисте повітря, це — мирні, лагідні хмари диму з англійських камінів, або дозвечні романтичні хвості поїздів, що проходять залізницею.

У просторих вагонах поїзду вистискають один одному руки адвокати та поміщички управителі, біржові маклери та інші "фахівці" й ділки всілякі здоров'яються, як старі знайомі.

У вагоні для курців відразу поживало.

— Добридень! — Га, добридень! Як-ся маєте? — Дякую, дякую. А про "Аркос" чули?

— Звісно, чув. Чудово зроблено! Треба було тільки генералітет зробити.

— Оце правда, пане докторе. У мене так вражіння, що Джонсон-Гікс — людина великого хисту й має здібних людей до своїх послуг. Адже ніхто не підробить нашої поліції.

— Еге-ж. Це — найкраща поліція в цілому світі. Кінешників, наспів час, коли ці клати Росієне вилетять геть із усіма своїми манатками.

— Я взагалі не можу зрозуміти, чому уряд так довго панькався з ними. Аж 7 тон документів, і всі російською мовою. Як вам це подобається?

— А вже-ж, та ще й таємні сейфи в мурах, за шпалерами. Це-ж не аби-що.

— Там зброю теж знайшли.

— Як? Зброю теж? Невже знайшли?

— Еге-ж! Ось маєте: чорним по білому віддруковано...

— Але-ж це тільки так званий торговельне представництво. А що вже, скажіть, будь ласка, знайдуть, коли потрусять їхнє посольство?

— Ви справді маєте рацію. І чому тільки уряд зволікає? Ця розбишачка ватага ламає всі засади цивілізованих народів, а ми такі чемні, що ще цяцкаємось з ними.

— Яка знача думка про цю пропозицію з юридичного погляду, містер Шолмоделі?

Поважний містер, що то до нього так увчливо вдалися з запитами, кинув переглядати жмут перевязаних червоною биндою паперів, підвів голову, звільнивши трохи своє троїсте підборіддя, позирнув раз-другий і врочисто заявив:

— На мою думку, можна з теперішнього випадку в торгівстві зробити також виняток, що до повпредства: "ab uno d seoomnes" (усі вони однакові)... Урядовці королівської юстиції, певно, дістали важливі докази, з яких видно, що представники та установи ніби-то дружній держави порушують jus gentium — міжнародне право. Ми знаємо звичайних суб'єктів у їхній країні, навіщо-ж нам гадати, що вони тут поведуться краще? Тварини скрізь однакові. У таких

обставинах я певний, що тут є "argumentum ad judicium", щоб цілком скасувати дипломатичну недоторканість більшовиків...

Слухачі були надзвичайно зворушені та вдячні, переконавшись, що їхню думку поділяє, та ще в таких гідних виловах, таке світило юриспруденції...

Підчас усієї подорожі від Гемптон-Корту, повз Темз-Дітом, Сербітон, Комб-Мелден та Рейнс-Парк нові пасажирів ввесь час зміщували протиданський хор. У вагоні панувала цілковита одноставність. А якщо хтось і не цілком приставав до цих думок, то він не наважувався сказати це отверто.

У Вимблдоні з'явилися нові, але вже не такі "гарні" пасажирів. Пильно вичищений та чепко справлений одяг, високі тверді комірці та певна соромливість, з якою ці люди намагалися приховати свої пакуночки з бутербродами, виявляли в них тих урядовців та службовців, що завжди прагнуть, принаймні зовнішнім виглядом, скидатися на жителів "порядних" міських районів. Вони прихильно слухали розмов своїх соціальних, прообразів, ніколи вставляючи кілька власних, респектабельно владених зауважень.

У Гемптон-Корті безмежно панував "Таймс", цигари, печене та кави на сиданок. У Вимблдоні почали брати гру цигарки та "Дейлі Мейл" з чаєм, хлібом, маслом та мармеладом.

У Чарлфілді до вагону ввійшов, мабуть, ліберально настроєний банківський службовець. Він перший наважився висловити деякі сумніви що до слушності урядової акції. Але обурені містери з усіх боків заходились дорікати йому.

— Ні, — заявив він, — я справді додержую тієї думки, що дипломатичні прав не можна ламати. На мій погляд, саме такі виборки тільки ще більше загострють те незадоволення, що спостерігається серед робітництва.

Приємний вигляд ідеалістичного банківського службовця спонукав ще кількох пасажирів, що досі не наважувалися щось сказати, також висловити обережні сумніви, і, поки потяг дійшов до Клепгем-Джойнхен, ці ліберали перебували під натиском вобовичних консерваторів.

Натомість у Клепгем-Джойнхен картина раптом змінилася. Появилось чимало нових пасажирів, що позаймали майже всі вільні місця. Якийсь широкоплечий чоловік приніс першу люльку в вагон для курців, піднісши її високо, як прапор. За ним, пройшли й інші. Сівши на місце, він нахилився в бік та витягнув із кишені складену газету.

Він узяв газету й розклав її перед собою. Це вперше з'явився в вагоні "Дейлі Геральд", (робітничая газета), згодом з'явившись ще.

Грубий, консерватор, що знайшовши багатьох прихильників у вагоні, був у гарному настрої, — нахилився та спитав:

— Ну, а що ви думаєте, друге, про це? Аж 7 тон документів, зброю, таємні сейфи, шифровані листи...

Широкоплечий позирнув із газети й відразу став до бою.

— Містер, я вам зовсім не друг. Як-що ви справді хочете знати мою думку, так от майте: це — найогидніша, найпідліша мерзота в світі.

— "Що таке?" — "Що ви кажете?" — "Це — більшовики".

— "Що ви хочете цим сказати, містер?" — накинись обурені пасажирів з усіх міст, від Гемптон-Корту до Вимблдону. Але декілька з прибулих і собі висловились, як широкоплечий.

(Кінець буде.)

700 РАДІО-АПАРАТІВ БУДЕ УСТАТКОВАНО ПО СЕЛАХ.

Радіорада України вирішила використати 300,000 карбованців, що їх виасигнував Раднарком на устаткування по селах України 700 радіо-апаратів.

Головредпертком ВУФКУ затвердив сценарій О. Борзаківського — "Дніпрелістан".

3 ВЕЛИКОЇ КНИГИ ПРИРОДИ.

Популярні відомості про життя й інстинкти самоохорони
різних створін.ВАРТІВНИКИ В СВІТІ ЖИ-
ВОТНИХ.

Люде не є одиницями створіннями, що розставляють вартівників для попередження небезпек або нападів. Природа обдарила багатьох інших створіннь таким самим чуттям самоохорони. Свого часу подавали ми, навіть з ілюстраціями, як мурвалі ставлять своїх вартівних на кожному кроці свого життя.

Мешканці Полудневої Африки часто мали нагоду пригледитися до розумного поведіння в житті малі-бабуни, які спасаються від людей і від леопардів. Вони часто по виськовому розставляють своїх вартівних в різних місцях і дають їм змінювати раз на день і на ніч. Коли який вартівник запримітить ворога, він своїм криком попередить цілий табір.

Тарпани — дикі коні Центральної Азії, також охороняють свої табуни. Коли табуни переходять по рівнині, жеребці йдуть дещо вперед. Тяжко знайти створіння з таким гострим зором, як тарпани. Коли він запримітить щось підозріле, то побіжить вперед, високо піднявши голову й хвіст. Побачивши це — табуни спинаються й чекає. Коли вартівник спинається й починає пастися, табуни заспокоюються. Коли ж навпаки, вартівник повертає голову й починає голосно іржати, це значить, що він сповіщає про небезпеку. Тоді табуни повертаються й біжать, а жеребці з-заду.

Такий самий звичай розставляти вартівних стрічається й у деякої пташини, наприклад у шпаків, коли вони гуртами шукають на землі за поживою. Вони ставлять вартівного й як тільки він злітає, всі за ним злітають в повітря й летять туди, куди летить вартівний.

Найкращі вартівники серед живих — це бобрі; вони краще вартують за людей. Вартівник-бобр нерухомо сидить на вершні своєї нори, або на іншому високому місці, звідки йому видно довкола. Він попереджає своїх товаришів, а вони зараз же оглядаються на нього. Вартівний через цілий час прислухається й мисливця дуже важко підійти близько до бобрових греблів незаприміченими. Побачивши ворога, вартівний зараз же кидається у воду. Плеск води попереджає інших і в одну мить вся гребля порожня.

Животні часами бувають також мимовільними вартівниками й оборонцями чоловіка. Коли в Індії чоловік нахочить на групу паванив, то може бути певний, що десь недалеко є тигр. Роскішні пір'я цієї пташини притягає тигра. Дуже

часто спостерігали, що тигр довго мандрує за гуртом паванив, як зачарований, не нападаючи на них.

Коли паванив появляються близько села, мешканці негайно ховаються у свої помешкання й зачиняють двері. Таким способом їм не тільки вдається спастись самим, але часто вдається застрелити хижака звіра.

ЯК ДОВГО ЖИЮТЬ ЖИ-
ВОТНІ.

Ще не так давно люде дуже мало знали про те, як довго живуть животні. Кажали, що коні живуть три рази довше за собаку, чоловік живе три рази довше за коня, олень живе три рази довше за чоловіка, орел живе три рази довше за оленя, дуб живе три рази довше за орла.

Недавно один з мешканців американського приморського міста Донбар повідомив, що чайка, яку він найшов на березі з ушкодженою ногою, прожила у нього в саду коло 30 літ. Звичайно, животні не живуть так довго, тридцять літ — це границя життя для більшості з них; тільки орел і ворона живуть, очевидно, навіть поперек сто літ.

У Франції є карпи, яким, кажуть, є вже по кількасот літ. Судячи після їхнього зовнішнього вигляду, цьому можна повірити. Золоті рибки, що належать до тієї самої породи, живуть аж до 30 літ. Дельфіни в 300 літ свого життя поводяться як молоді. У одного любителя співучої пташини соловій прожив в клітці 23 роки.

Шуляк в гамбурзькому зоологічному парку прожив 118 літ. Льви й тигри живуть, після спостережень, 30—40 літ. Вік лисів, зайців, вовків, борсуків і іншої дичі важко встановити: неволя дуже змінює умовини їхнього життя, тому нічого певного не можна сказати про довготу їх віку після тих спостережень, що їх робили в зоологічних парках. Загалом кажучи, животні в неволі має можливість довше прожити, ніж на волі.

Німечкий інженер Герман Пліт винайшов автоматичну рушницю на 25 набійів. Стріляє вона не за допомогою пороку, а згущеного повітря. На віддаленні пострілу з цієї рушниці зовсім не чути. Під час пробного стрільня з цієї рушниці виявилось, що кулі пробивають двохиліметрову бляку і то на віддаленні 2 кілометрів.

Закордонні газети пишуть, що Німці тримають цей винахід у таємниці, щоб скористатися під час війни.

Животні часами бувають також мимовільними вартівниками й оборонцями чоловіка. Коли в Індії чоловік нахочить на групу паванив, то може бути певний, що десь недалеко є тигр. Роскішні пір'я цієї пташини притягає тигра. Дуже

СКАЛКИ ЖИТТЯ.

Ангели хранителі у Варшаві.

Розказує товариш:
У Варшаві так:
У Варшаву як приїдеш, за-
раз до тебе приставляють ар-
хангела. Та навіть "Ше раніш":
як в Шепетівці товариші по-
переджають:

— Дивіться в Золотуни-
пильно, що біля вас крути-
ється. Оце й буде ваш постій-
ний архангел на весь час вар-
шавського життя-буття.

Своїх архангелів у Варшаві
ми добре знали. Дехто з това-
ришів, за старим революцій-
ним звичаєм, водив їх навіть у
цукерню чи пивну, як колиш-
ніх філіерів. Нарід здебільшо-
го добродушний, шпигуни.

Я свого довгий час не міг
побачити. Вживав знову такі
старі методи: ходив уліцею
то швидкою ходою, то раптом
спинявся біля вітрини. Потім
виявилось, що як раз перших
днів мого перебування скла-
лася фінансова криза й шпигуни,
не дістаючи утримання, за-
страйкували.

Але одного разу, вийшовши
з радянського посольства і по-
бачивши, що поблизу нема ві-
зників, раптом сховався у нашо-
го кур'єра велосипед (бай-
сика) і поїхав. Озираючись,
побачив, як якийсь підплат-
ний панок біжить за мною
просто так середньої вулиці.

Біг так три квартали, аж поки
не зустрів візника. Жалюючи
панка, я старався його не сто-
млювати — їхав поволі.

Так ми познайомилися.

В польсько-шляхетській раю.

22-літня жінка впала непри-
томна на вулиці Варшави. Лі-
кар констатував виснаження з
голоду.

Робітник 29 літ. покінчив у

Варшаві самоубийством. При-
чина — брак праці.
Самоубийство у Варшаві ці-
лої урядової родини. Причи-
на — безробіття.

Урядовець у Львові покін-
чив самоубийством — не знай-
шовши протягом року праці.

Жінка 28-літня напилася о-
труї. Причина — звільнення
від праці в одному з львів-
ських шпиталів.

В поїзді на лінії Львів—Рів-
не відібрав собі життя моло-
дий чоловік невідомого імені.
При ньому найдено картку, що
постановив вмерти, бо від пя-
тора року не може знайти пра-
ці.

Один славний львівський
дзеньник приніс дня 17. травня
1927 р. такі два оголошення:
1. Дівчинка здорова до да-
рвання, вік 3 тижні.
2. Дам на власність 2 дівчи-
ки, 5 літню й 2 літню.

Трамваєві зворотниці (пере-
сування шин) у Львові обслу-
говують 14-літні діти-хлопці.
До пізньої ночі в морози й до-
щі замучується така дитина в
тяжкій томлячій праці за дуже
неблизьку плату.

Виходять пани з кіна: паска-
рі й буржуї, годовані, весе-
лі. При виході стоїть 8-ми літ-
ня дівчинка, бліда, сухорлява,
обдerta. Вона трясеться зі зи-
мни, а в руці тримає кілька ви-
занонок перших весняних квітів
і благає:

"Прошу купити! Тільки 5
грошів!"

Пани й пані минають цю ди-
тину та йдуть далі.

І так у безконечність. Хіба
треба кращих доказів на поль-
сько-шляхетський рай?

НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ПОЧАЛИ БУДУВАТИ ШЛЮЗ
НА ДНІПРІ.

Почали будувати на лівому
березі Дніпра шлюз, що ним
проходять пароплави. Ви-
бирають землю.

Почався прийом хорих у пер-
шій амбулаторії Дніпреста-
ну. Незабаром відкриють ам-
булаторію, де роблять ремонт.

Почали будувати ідально на
5,000 душ.

Дніпрестан замовив 13 ва-
гонів цвяхів.

На місці тимчасового сели-
ща вже закладено до 30 фунда-
ментів. Через два тижні цю ді-
лячку закінчують будувати
одного-двох будинків. Спо-
руженню мурі першого поверху
будинку нової контори.

Почалося будівництво літньо-
го театру на 1,000 осіб.

Закінчується устаткування
другого поверху будинку тим-
часової ідальні з пропускною
спроможністю до 800 осіб.

Тепер на Дніпрестані пра-
цює 2,800 робітників. Заразом
підсиленням темпом будують
житла для робітників.

ДНІПРЕЛЬСТАН СПОНУКАЄ
ВПОРЯДКУВАТИ ДНІПРІ.

Дніпрестан рішуче міняє
виробничі програми наступних
5-ох років. Дніпрестан при-
мушує подати зовсім інші ви-
моги не тільки до пароходо-
вства на Дніпрі, а й в пер-
шу чергу й до самого водо-
ного шляху. Потрібні будуть зов-
сім інші типи пароплавів, з
більшою спроможністю, з більшою
"осадкою". Доведеться сильно
збільшувати всі глибини Дні-

пра, устаткувати весь водний
шлях, зокрема, починаючи від
Катеринослава до Києва і на-
віть вище.

Усе це примушує управу
Водшляхів, ще починаючи з
наступного року, заходитися
до складання певних планів ці-
єї ділянки. Дослідчі роботи в
цій справі вже почалися і на
підставі зібраних даних буде
розроблено проекти врегулю-
вати Дніпро.

Наступне збільшення ван-
тажобігу зв'язане з Дніпрес-
таном примушує також упо-
рядкувати київську гавань,
встаткувати її рядом нових
"ковшів", підзніми шляхами,
перевантажними засобами —
елеваторами та електричними
підймальними кранами. Саму
течу Дніпра в районі київ-
ської зони, особливо між дво-
ма мостами, мають врегулюва-
ти як слід, шляхом збудування
гідротехнічних споруджень та
зміцнення берегів.

Наступними 5 роками докла-
деться всіх зусиль, щоб зро-
бити пароплавними такі дрібні
Дніпрові припливи, як Тетерів,
Рось, Самару та ін.

В УКРАЇНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ
НАУК.

24. травня на позачерговому
засіданні комісії Західної Укра-
їни при У.А.Н. директор націо-
нального музею у Львові І.
Свенціцький прочитав допо-
відь про київське містечко
15—16. століття в Західній У-
країні, демонструючи свою до-
повідь силою ілюстрацій.

Цими днями виходить з
друку другий випуск журналу
"Українські фізичні записки",
видання київської науково-до-
слідчої фізики, за редакцією
проф. Гольдмана. Випуск мі-
стить ряд цікавих теоретич-
них статей.

Здано до друку "Вибрані
твори В. Короленка", повне зі-
брання творів А. Тесленка та
друкується і має швидко вий-
ти другий том українсько-ро-
сійського словника Гринченка.

Ленінградський проф. Сіпов-
ський надіслав до У.А.Н. моно-
графію "Україна в російській
літературі". Монографію буде
надруковано у виданні Акаде-
мії.

У виданні Академії Наук го-
тується збірник, присвячений
пам'яті Лисенка.

Академик Граве на засіданні
другого відділу У.А.Н. пору-
шив питання про видання
повної збірки творів укра-
їнською мовою небажачка ма-
тематика Г. Ф. Вороного, ру-
кописи якого переходять у
2-му відділі У.А.Н. Складено
комісію, що має переглянути
та підготувати видання творів
Г. Вороного.

На засіданні історично-фі-
лологічного відділу У.А.Н.
ухвалено заснувати при відділі
постійну комісію української
історіографії

Не забувайте про пресовий
фонд наших часописів!

КОНЦЕРТИ ВІННІПЕГСЬКОЇ МАН-
ДОЛІНОВОЇ ОРХЕСТРИ.

Перші великі концерти вінніпегської Дівочої Ман-
долінової Орхестри під проводом т. Н. Гоцуляка відбу-
дуться в таких місцевостях:

В КЕНОРА, ОНТ., в Палейс Театрі в середу і четвер,
6 і 7. липня вечорами, 7. липня по полудні та в Укр. Роб.
Домі в четвер, 7. липня в 10. годині вечером.

В ФОРТ ВІЛ'ЯМ, ОНТ., в Каліджіет Аудіторіум в
суботу, 9. липня в 8.30 вечером.

В ПОРТ-АРТУР, ОНТ., в Лайскім Театрі в понеді-
лок, 11. липня, в годині 8.30 вечером.

В ПОРТ-АРТУР, ОНТ., в Укр. Роб. Домі у вівторок,
12. липня, в годині 8.30 вечером.

В ФОРТ ВІЛ'ЯМ, ОНТ., в Фінляндській Робітничій
Домі, в середу, 13. липня в годині 8.30 вечером.

В ВЕСТ-ФОРТ ВІЛ'ЯМ, ОНТ., в Укр. Роб. Домі в
четвер, 14. липня, в годині 8.30 вечером.

В ПОРТ-АРТУР, ОНТ., в Фінляндській Робітничій
Домі (О.Б.Ю.) в п'ятницю, 15. липня, в год. 8.30 вечером.

Програма концертів дуже багата. В ній входять
класичні твори визначних композиторів німецьких, іта-
лійських і ін., найкращі твори українських композито-
рів та народні пісні, танки. Тож ніхто з українських жи-
телів зазначених місцевостей не повинен оминути цих
концертів.

МАНДОЛІНОВА ДІВОЧА ОРХЕСТРА У ВІННІПЕГУ.

Група мандоліністок у виконанні танку "Катерина". Вона
танцюватиме на прашальному концерті в Укр. Роб. Домі у
Вінніпегу в понеділок, 4. липня.

Т-ки Марія Харчина і Соня Капусняк у виконанні дуету "Нашо
мене зачіпаєш". Вони співатимуть в понеділок, 4. липня, на
прашальному концерті в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу.

АПТОН СІНКЛЕР.

МЕНЕ ЗОВУТЬ ТЕСЛЕЮ.

Повість про друге пришестя.

(Переклад з англійського Євген Касиненко.)

(Продовження.)

Якийсь бідолаха в кельнерському вбранні
простяг до мене руки, гукаючи з чужинсь-
ким акцентом: "Ви відимаєте їжу в моїх ді-
ток!" Але в ту ж хвилину полісменський ки-
шок гупнув йому на голову. Позад мене виск-
нула Мері, я обернувся — і як раз вчасно:
Тесля підскочив до полісмена, кличучи:
"Стій!"

В цій скруті не можна було втрачати час на
зайві балачки. В одну мить я був біля Теслі і
схопив його за руку. З другого боку те саме
зробила Мері, — гарний товариш! Вона — на-
че той атаєт: їй доводиться фізично вправля-
тися в своїх ролях, коли вона має завойовува-
ти кохання імператорів, султанів і інших їм
подібних владик світу. А от Тесля коли ми його
підхопили, то вияснилося, що в ньому — не
більше, ніж шкіра та кістки! Ми просто під-
няли його і за одним духом пронесли в ресто-
ран. Він відразу ж залишив опір і дав нам про-
вести себе серед столів до Ті-Еса, що вже з не-
терплячкою очікував на нас. Наш стіл було
резервовано в окремій куточку, ми привели Те-
слю туди, і тепер намірялися трохи очуняти та
здати собі справу з того, що ми, власне, зро-
бали.

XIV.

Тесля повернувся до мене, і його скорботні
й глибокі очі блимнули огнем.

— Ви дозволили собі на велику вільність, —
вимовив він.

— Не було коли розмовляти, — відповів я.
— Коли-б ви знали вестерністську поліцію й її
маніри так само добре, як я, — ви не хотіли-б
жартувати з цю.

Мері поважно підтримувала мене:
— Вони стовкли-б вам лице, м-р Тесля, —
зауважила вона.

— Лице? — перепитав він. — Хіба сама лю-
дина має меншу цінну, ніж її лице?

Тут вам треба було-б почути вигук Ті-Еса:
— Що таке? Я шолом запропонував вам за
це лице п'ятьсот доларів на тиждень, а ви під-
ставляєте його під полісменський кийок? І це
за-ради банди воїнів йоліпів, що не хочуть
працювати за чесну плату і не дають працювати
нікому іншому? Йй-богу, м-р Тесля, от я опо-
вям вам про кілька страйків, що ми мали з на-
шою власною бандою, — ви ніколи не схочете,
щоб вам псували обличчя за-ради цих воши-
вих сучих снів...

— Цить, Ебі, залиши оцю мову, посоромив-
ся-б сам себе, — озвалася тут, охороняючи
пристойність, Моу, витягнута з автомобіля сло-
гою і ним-же підведена до столу.

— Гаразд, але-ж м-р Тесля цілком не знає,
що то за йоліпи.

— Сідай-но, Ебі, — скомандувала стара.
— Ми не замождали до нашого обіду агітаційних
промов.

Ми сіли, і Тесля звернув свої сумні очі до
мене.

— Я бачу, що ви маєте чи мало сортів банд
у вашому місті, — зауважив він. — І поліція де-
яким з них має ставати на перешкоді.

— Господи! — скрикнув Ті-Ес. — Невже-ж
би ви дозволили банді волоцюг нападати на
людей, коли вони йдуть на обід?

— М-р Розіт сказав, що поліція не працює
за дурно, — відказав Тесля. — То чи не може я
спитати, хто платить їй за роботу от тут? Хазя-
їн ресторана?

— Гаразд, а хіба-ж він не повинен піклува-
тися за себе?

— Чекайте, — втрутився я сміючись. —
Справді з того, що я прочитав у "Таймсі" сьо-
годні вранці, я здогадуюсь, що в цій випадковій
платити давній приятель м-ра Теслі.

Тесля здивовано прозирнув на мене.
— М-р Алджернон де-Вігз, Президент Тор-
говельної Палати, виступив з докладом, де гу-
див поліцію за те, що вона не перешкоджає
бандам страйкерів порушувати нормальне ді-
лове життя. Наприкінці він запропонував пала-
ти вжити заходів, щоб припинити таке безладдя.

Чи ви пригадуєте де-Вігза і те, як ми його по-
кинули?

— Так, пригадую, — відповів Тесля, і ми о-
бидва пересміхнулися з приводу витягнутого на-
ми жарту.

Я зауважив, що Ті-Ес наставляє вуха.

— Що? Ви знаєте де-Вігза?

— М-ра Теслю знають найкращі люде нашо-
го громадянства. Ви здивуетесь, коли довіда-
ється, хто.

— Чому-ж ви мені не казали цього досі?

— Збентежено запитав Ті-Ес, і я прочитав його
думку до кінця: "Хтось мабуть запропонував
йому більшу плату!"

— Чого-ж це ми нічого не їмо?
Проблема взаємовідносин капіталу й праці
на деякий час відійшла на бік. Два кельнери,
дуже здерев'яні страйком, стояли біля столу.

Ті-Ес вихопив у одного з них карту і пере-
читав йому цілий список страв. Моу, що виви-
лася вже деяких правил пристойності, переда-
ла свою карту Мері. Та замовила собі, за нею
замовила Моу, далі — я; тільки Тесля не вияв-
ляв до цього ніякого інтересу.

Він сидів мовчки, і його сумні очі блукали
туди й сюди по салі. "Принцип ресторан" —
дуже пишна установка; як на мій смак, то аж за-
надто: тут було стільки визолочених ліпних
оздоб, скільки Ті-Ес не вважав би потрібним і
для кінематографа. Перед очима Теслі сиділа
лейді з голою білою спиною, низкою велетен-
ських перлів на шії та діамантовою тіярою на
голові. За нею виднілося ще багато-багато пань
і панів з червоними обличчями, що ревно пора-
жалися біля тарілок. Ви, чи я, — ми звикли до
таких річей, а от чужинця, я гадаю, картина та-
кої безлічі людей, що так ласо їдять, мусіла-б
прикро вразити.

— Що ви хочете замовити собі? — спитав
Теслю Ті-Ес.

Я очікував, повний цікавості. Що то замо-
вить собі ця людина в цьому великопанському
ресторані?

Тесля взяв карту з рук Ті-Еса і почав пере-
глядати її. Як видно, йому не тяжко було знай-
ти найбільш істотну частину меню.

— Я хотів би мати волову порібрину, варену
баранину з каперцевим соусом, індик, голуба,
курку...

(Далі буде.)

В МОЛОДІ НАШЕ
МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплати-
ти для своїх дітей місяч-
ний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпегу
і друкує приступні для
молоді статті, вірші, опо-
відання, забави, загадки,
а особливо звертає увагу
на належне виховання ро-
бітничо-фермерської мо-
лоді.

Журнал цікавий і кори-
сний так для дітей як
і для старшої молоді. В
кожному числі багато
ілюстрацій.

Поширюйте вистку про
цей журнал! Збирайте но-
ві передплати!

Вест-Форт-Вильям, Онт.

**КОНЦЕРТ МАН
ПРАЩАННЯ З**

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ДОЛІНІСТОК НА ВІННІПЕГОМ!

виступає як «товариш», який не терпить критику. Буває таке, що товаришка товараху кидає звинувачення в тому, що він не зрозумів її наміри і вона зле співає, або товаришка має якимсь упередженням до другої-третьої товаришки, тоді приходиться до вибіркового наступлення одної або другої товаришки за хору, а диригент, котрий управляє хором і тільки йому прислуговують, звертаючи увагу співакам, нічого не знає, що за "троян" між товаришками.

Левінський, Стефка Андрійчук (дочка Т. Стецишинного), Михайло Гайовський, Наталка Василенків (дочка А. Левінського). Разом зібрано \$95.00, котрі то гроші знаходяться у фінансового секретаря.

Дальше Центральний Комітет, зложивши з озернянських переселенців Форт Вільям, предложив ректорові секретарові виготовити листи для переселенців.

не оминуть нагоди, щоб почути гарний мелодійний спів музику і побачити чудові наряди танки. Приходять всі в означені дні, дайте нагоду своїм дітям познайомитися з дітьми робітників міста Саскатун. За Провком ТУРФДім:

М. Рогоман, голова.
С. Юрійчик, секретар.

Вступ за тикетами; 25 ц. для дорослих, а 10 ц. для дітей.

ВАГА, РОБІТНИКИ КЕЛГАРИ
І ОКОЛИЦІ!

к! Кличте сусідів і знайомих. На
сць пікніку вас істрине пікніковий
мітет.

на ці збори на означений ч.
Нововступаючих в члени ра
вітаємо. Заря

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється всіх членів і членкинь відділу Р.З.Т. в Іст-Килдонан, що півірничі збори відбудуться в п'ятницю, 1. липня ц. р. в годині 7.30 вечером.

Крім справоздання заряду є багато важких справ до вирішення. Всі члени і членкині повинні обов'язково прибути на ці збори на означений час.

Новостюпокаючи в члени радів вітаємо. Заряд.